

29. 11. 97.

Moja dragi, dragi Mikka!

Čvela, da se me spominate med
 večnim tinnom in veseljem svojega
 potovanja! Meni je te dni neznansko hudo.
 Včasih mi je bilo huji nego danes, a ravno, ker
 vrela mesto enega dva praska bravnina zajedno
 pa sem zaspala re ob 8. Jazna se sem
 prav za prav glavnega urstva, a bilo je ve
 pei, ki so me paridile. Jaz sem - le vrnje
 mi - kakor Nora v "pod streho" sreči kakega
 milicu, ki mi ni r deleka za me in ja
 svoji rivee. Sem, ga je metati, zecap
 Du se cunena, am Por me r yembepur
 mako na moe' nepero. Jazet mi je bilo malo
 boljše a popolnoma dobro me. Oh, ta moja
 jera! Toda kaj vam vse to mari; dajte,
 da Vas rajši prečim por dravin na
 Hajerškot tleh v Kremem sv. Parku v
 sredini puit Gudi; ki so se mi matoma
 priljubili. Tat se Vidicu ne vidi jamau, da
 je bil vedno vajen občevati le s prijimi Gudi!

Ou je tako nežen in fin, da se morajo
vsi drugi skriti pred njegovimi očmi.

Ou vsi oni dragi ljudje v sv. Pavlu!

Podravite mi jih presrečno in prouite
za se in za me se enkrat odpuščanja
za oni presrečni čestitki, kajiga sem
prerivela v gorah po slabem nepešev,
nem prerthi iz Krems. Potem pa
poljubite ono pitkuo s^{vojo} rebrojostrak
ter ji recite, da se me mora spominati
včasih; spomni naj se me vian tudi
v svojih molitvah, da mi bog da dovolj
milosti, da prenesem to neznosno bolezen
vjo mora bog ustavititi, ki je tako dolga,
nedolga, sveta!

Mesto da bi prosila - občasno sem
prosit, a rda se re besam - morala sem
stavati v groznim glavoboljem obkolu,
Invisso prekrani ne povladni a peletni,
vroci, žarki tako, da se bojim za nedeljo
bas rati, ker je re nad teden dni ⁱⁿ ^{prajala}
se mi rdi nevojno, da ^{prajala} ^{dalje}
Oh, kako mi sem ila v Meribora se na
Jurej! Lahko bi bila ila mi spustila
raji Gorenjske in Gublyans. Saj sem
prerivela se dom toliko devoja menda 1898,

dasi sem placila tudi fije kerya.
Se li spominate kako sem se mejele
radi tega? In vasa Maica, se me in
spominata mi enkrat se, dasi mi je
obesala, da mi pisic iz reke. Sedaj je gotovo
re vpet v spub. Ker je re takrat dejel pape,
da se me ostati dolgo. In Krege na
ji tudi bile, ali sem vam pisala? Lumbila
se mi je, revira bas roudji dan je bile tako
kugana, ker mi ila porucit - Forstperst.
Malu sem bila morda tudi jar kiva.
Revira, par res mora biti tako usna.
Papa je vedno le reser in se malo kedaj
dona v Johans pa - kaj to upo? Pa je
semerno da tako gubi toto mila in
strie in Trst in Hajersko.

V sv. Pavlu Vas gotovo ne pustijo stero
proi in doornin, da li vobeli se Meribora!!
ker ne sem se pridete v dvet tednih, sodito
ker se se ustavite povsed samo v
gorenjskih Sercial ne!! Ostanite, ostanite,
te le kolikor morete!

Pepca se mi je res smilila. Kar
miseru mogla proi, tako me je radi,
revala se svojim pripovedovanjem. Mislila
da sem, da vna vsej rda poitke
sem dejala - a kaj se! Vidno dirindaj!
Se name je bila huda, da mi je morala
odpreti, o, gotovo je bila huda pa ji ne
morem pomagati. Kopala sem se dvakrat
in bilo je prekrano, kakor mi dar teolejke
sva bolih medve. Se se bekhogre, ker je
vone. In Vi v Savinji?

30. IX. 97.

Hvala Bogu in svet' mu Duhu da
 ves mi je bolje, in davet me islim
 vega tako čnega. Končujem pismo
 šoli pred ukom. Trošica je uprav
 julska vezuoma se moja oblek ij tatist
 mi je prešijka. Tu kako me to vreme
 vara! Sili me viditi, da mora končati
 šola, spominja me privo julja tako
 da se vian zamislim za bližnje(?) poisk,
 ke. Mesto teh me pa čaka pres dolga
 neznanost jesen in se dalejša rima.

Govekija je v ško vsem radosti; prej
 klubovi, gacec mu na nime me
 Beonek, ga onica se zynaricem
 ga Donem upeber novlinje in ga
 Mypruk upeber uspara z rezultaci.
 Mod nom ga se megr upaba - ma,
 ko mu se nuncar gacec. Ne vem, am
 mu so možno nuncam gacec nobem,
 kašpof vemu upegruk Lomon.

Obdrzite za se ter prosim, se pravite
 vti: Suzurjaj mera. Gov. bi bil pa boljoc
 stovit, ko line bil iz dal svojih novelic. Kajto,
 ka ga baje' hudo odkljuje v N. listu.
 Lucec pordrav in gorak poljub udare

Marica